

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: K-220/2022-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji toga suda Manon Juravić, kao sutkinji pojedincu uz sudjelovanje Ivane Botica Stanić kao zapisničarke u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Danijela Dropulje zbog kaznenog djela iz članka 243. stavak 1. u vezi članka 34. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21-dalje u tekstu: KZ/11), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci-dalje u tekstu: ODO u Rijeci broj: KO-DO-1188/2021-1 od 28. prosinca 2021. nakon javne rasprave održane 17. prosinca 2025. u prisutnosti zastupnice općinskog državnog odvjetnika Dragane Marić Velić, okrivljenika Danijela Dropulje i branitelja okrivljenika iz povjerenja Gorana Marjanovića, odvjetnika iz Rijeke, 22. prosinca 2025. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

I. Okrivljenik Danijel Dropulja, bez nadimka, sin Marka i Terezije, rođene Tomas, rođen u Doboju, BIH, s mjestom stanovanja u Viškovu, Bezjaki 34, rođen 14. travnja 1987., državljanin RH, po zanimanju strojarski tehničar, po zvanju pomoćnik vozača na specijalnom vozilu Pauk, OIB 26800172124, zaposlen u Dezinsekcija d.o.o., s mjesečnim primanjima od 1.100,00 eura, SSS, oženjen, otac jednog ml. djeteta od 3,5 godine, s vojnim činom pozornik, odlikovan, srednjeg imovnog stanja, nije vlasnik nekretnine, vlasnik osobnom automobila Nissan Patrol 1998., kazneno neosuđivanog, protiv narečenog se ne vodi postupak za drugo kazneno djelo

na temelju članka 453. točka 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/12-Odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26-dalje u tekstu: ZKP/08)

o s l o b a đ a s e o p t u ž b e

da bi

od kolovoza 2021. do 8. studenog 2021. u Rijeci, u nakani da se nepripadno okoristi, od Aleksandra Lošića, u više navrata na ime stvarno pozajmljenog novčanog

iznosa od 15.000,00 kuna tražio isplatu novčanog iznosa od 80.000,00 kuna, premda svjestan da mu je Aleksandar Lošić do tada u cijelosti isplatio pozajmljeni novčani iznos, pri čemu mu je govorio da će mu u protivnom slomiti ruke i noge, ako on završi u zatvoru da on već ima nekoga tko će to za njega učiniti, da će završiti u bolnici i da neće moći plaćati alimentaciju za dijete zbog čega će završiti u zatvoru, pa će i on vidjeti kako je to, uslijed čega je Aleksandar Lošić, zbog straha da se takve prijetnje ne obistine, 8. studenog 2021. podnio kaznenu prijavu policijskim službenicima Službe organiziranog kriminaliteta Policijske uprave primorsko-goranske,

dakle, s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist ozbiljnom prijetnjom prisili drugoga da nešto učini na štetu svoje imovine, poduzeo radnju koja prostorno i vremenski prethodi ostvarenju bića kaznenog djela iznude,

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv imovine-iznudom u pokušaju iz članka 243. stavka 1. u svezi članka 34. KZ/11.

II. Na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08 troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. ZKP/08 padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Obrazloženje

1. ODO u Rijeci uvodno citiranom optužnicom tereti okrivljenika zbog učina kaznenog djela u svemu činjenično i pravno pobliže opisanog u izreci ove presude.

2. Pozvan na kaznenu odgovornost okrivljenik je iskazao da se ne smatra krivim za kazneno djelo za koje se optužuje.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je proveo dokaze ispitivanjem svjedoka-žrtve Aleksandra Lošića (stranica 143-147), svjedoka Milana Lukića (stranica 155-156), svjedokinje Marije Dropulja (stranica 165-166), te je pročitao, ugovor o zajmu sklopljen između okrivljenika i Aleksandra Lošića od 17. kolovoza 2019. (stranica 149), zapisnik o zaprimanju kaznene prijave (list 9-10), te je kao zadnji dokaz prije ispitivanja okrivljenika pročitao izvadak iz kaznene evidencije (stranica 168-169).

3.1. Odbijen je dokazni prijedlog obrane da se u daljnjem tijeku postupka provede grafološko vještačenje potpisa oštećenika na ugovoru o zajmu sklopljenog između okrivljenika i Aleksandra Lošića 17. kolovoza 2019., obzirom je isti dokazni prijedlog ocijenjen kao nevažan, imajući u vidu provedene dokaze u ovom kaznenom postupku, a posebice i iskaz samog okrivljenika

3.2. Iz iskaza svjedoka Aleksandra Lošića, koji je na ročištu pred sudom izjavio da u postupku želi sudjelovati u svojstvu svjedoka-žrtve, a ne oštećenika, proizlazi da je okrivljenika upoznao preko prijatelja, te mu je isti posudio 15.000,00 kuna, a dogovorili su se za 20 % kamata. Istome je jedno vrijeme plaćao svaki mjesec 3.000,00 kuna i to cca. godinu dana, ali nakon nekog vremena više to nije mogao, pa obzirom da su se čuli jednom mjesečno na način da bi ga isti ili on njega nazvao, dogovorili su se da se nađu na Srdočima, kojom su prilikom bili samo njih dvoje. Prvotno su normalno razgovarali, time da je kasnio s isplatom samo kamata cca. 2 do 3 mjeseca, rekao je

istome da više ne može tako, kada mu je rekao: "To ne može tako", potom je nekoga zvao na telefon i rekao toj osobi: "Hoću mu sad odmah polomiti ruke i noge ili kasnije", nakon čega je rekao okrivljeniku neka radi što hoće, da bi mu isti rekao da: "voziš kamion, pa kad te polomim nemoj misliti da ćeš više moći raditi i nemoj misliti da će to tako završiti". Svjedok-žrtva je pojasnio da se tom prilikom s okrivljenikom našao na kavi, za koje je vrijeme isti s nekim razgovarao na mobitel, da bi toj nepoznatoj osobi rekao ranije navedeno, te je taj dan bio samo taj razgovor na telefon. To se nekako sve vuklo još par dana, te je pitao jednog prijatelja na policiji što dalje činiti, da bi mu isti rekao neka ga prijavi, njih nekoliko je bilo u svemu tome da bi ga prijavilo, ti su ljudi bili na policiji, ali je ODO odbacio njihove prijave. Dogovor je bio da istome plaća kamate, s time da je u tih godinu dana isplatio cca. 30.000,00 kuna, potpisali su ugovor o pozajmici koji je ugovor ostao kod okrivljenika i očito je bio sastavljen samo da on sebe osigura i to onog dana kada mu je dao novce. U ugovoru je bilo navedeno da mu pozajmljuje 15.000,00 kuna, te je samo napisao da će se tih 15.000,00 kuna vratiti u 6 rata, ali nije bilo rokova za svaku pojedinu ratu, s time da ne zna da li je u ugovoru pisao rok u kojem je trebao cijeli dug vratiti, dakle misli da nije bilo navedeno u kom roku se treba vratiti svaka pojedina rata. Kada je vraćao tih 3.000,00 kuna, nisu sačinjavali nikakve potvrde o vraćanju duga, sve iz razloga jer takve potvrde nije niti dobio od samog okrivljenika, a nije ih niti tražio. Samo je od okrivljenika posuđivao novac i od nikog drugog, a iz razloga jer mu je novac trebao, time da ne želi reći ime prijatelja koji ih je povezao, sve iz razloga jer ne želi dečka dovoditi u nezgodnu situaciju.

3.2.1. Prilikom ispitivanja kod ODO u Rijeci navedeni svjedok-žrtva iskazao je da je okrivljenika upoznao preko jednog poznanika čije ime ne želi reći, a koji mu je rekao da se okrivljenik bavi pozajmicama novca. Tako se našao s okrivljenikom kod restorana Morčić na Zametu, gdje mu je donio 15.000,00 kuna koliko je i tražio. Okrivljenik je tada u listopadu 2019. donio i nekakav ugovor o pozajmici u kojem je bilo navedeno da mu pozajmljeni novčani iznos mora vratiti kroz šest mjesečnih rata, što bi iznosilo 18.000,00 kuna. Kada je taj iznos isplatio okrivljeniku, isti mu je rekao da to još nije gotovo i da mu treba platiti glavnica i to na način da mu mjesečno isplaćuje po 3.000,00 kuna, što je i učinio u narednih godinu i pol do dvije, na koji mu je način vratio 60.000,00 kuna. Nakon navedenog su se ponovo našli, kada mu je okrivljenik rekao da mu mora vratiti novce, jer da će mu u protivnom slomiti ruke, noge, a ako i završi u zatvoru da već ima nekoga tko će to za njega učiniti ili mu zapaliti auto. Također, govorio mu je da će ga smjestiti u bolnicu, da neće moći plaćati alimentaciju za dijete te da će iz tog razloga završiti u zatvoru i da će tek onda vidjeti kako je to. Tog kolovoza 2021. kada mu je okrivljenik navedeno rekao, pitao ga je gdje je tu onda kraj, da bi mu isti rekao da kraja nema i da mu je sada dužan 80.000,00 kuna, što je zapravo glavnica s pripadajućom kamatom. Tada je okrivljeniku odgovorio da mu je više puta preplatio pozajmljeni iznos i da mu to više ne može i neće plaćati, da bi ispred njega nazvao nekoga, te vodio razgovor na način da je osjećao da mu se prijeti, jer je govorio da li hoće taj netko da ga odmah pošalje u šok sobu ili kako. Razišli su se tako da mu je okrivljenik rekao da ima još petnaest dana, nakon čega da će vidjeti što će se desiti, te ga je od tada zvao svakodnevno više puta na dan i obilazio kuće na Kukuljanovu. U međuvremenu je prestao dolaziti kući jer se bojao da će mu isti stvarno nešto napraviti. Novac koji mu je okrivljenik pozajmio smatra ne samo da je vratio već i više puta preplatio, a kako je i dalje tražio sve više novaca, odlučio se podnijeti kaznenu prijavu.

3.2.2. Na upit zbog čega je na ročištu pred sudom iskazao nešto drugačije od onoga što je iskazao kod ODO u Rijeci 9. prosinca 2021., svjedok-žrtva je odgovorio da što se tiče samog iznosa nije siguran, ali je siguran da su istome godinu i pol dana plaćali iznos od 3.000,00 kuna jer se radilo o dogovorenoj kamati, a na upit zašto sada govori "mi", iskazao je kako su njih trojica bila u igri u odnosu na različite pozajmice od strane okrivljenika. Na daljnji upit, zbog čega je na ročištu pred sudom iskazao da je okrivljeniku vratio na takav način 30.000,00 kuna a prije kod ODO Rijeka da je vratio 60.000,00 kuna, svjedok-žrtva je iskazao da je istome vraćao tih godinu i pol dana svaki mjesec po 3.000,00 kuna, pa kada je kasnio par mjeseci, našli su se tada to na Srdočima, kada mu je okrivljenik rekao da to više ne može tako i da mu mora vratiti te zaostale mjesece plus glavnica što bi mu onda značilo da bi mu tako trebao vratiti 80.000,00 kuna, dakle ako je istome plaćao godinu i pol dana po 3.000,00 kuna, ne može reći što bi to onda značilo, već je istome plaćao kamatu. Smatra da na ročištu pred sudom nije rekao ništa drugačije nego što je iskazivao kod ODO u Rijeci. Osobe koje su posuđivale novac od okrivljenika su Predrag Savić i Nenad Drvča, time da je on vraćao svoj dug, a oni svoj.

3.3. Iz iskaza svjedoka Milana Lukića proizlazi da je sve o čemu bi trebao svjedočiti čuo kroz priču, te nije bio prisutan samom događaju. Radi se o tome kao da je okrivljenik tom čovjeku posudio neke novce, a bila je neka priča u njegovoj radionici vezano za situaciju kod okrivljenika, pa se jedan njihov prijatelj uključio u razgovor i rekao da poznaje dotičnog i taj njegov prijatelj je rekao da mu je okrivljenik posudio novce i da mu isti nije taj novac vratio. Prijatelj je okrivljenika i sve što se događalo u odnosu na spomenutog Aleksandra Lošića zna samo ono što mu je rekao okrivljenik, te mu je rekao da je tom Lošiću posudio novac, ali ne zna koji iznos, sjeća se da se radilo o popravku nekog auta iz obitelji okrivljenika, te ga je zamolio ako bi pričekao s plaćanjem jer da on čeka da mu jedan čovjek vrati novac koji je okrivljenik njemu posudio, a koliko zna taj čovjek Danijelu nije vratio novac. Može reći kako je taj Lošić dužan na više strana, odnosno sklon je ne vraćanju.

3.4. Iz iskaza svjedokinje Marije Dropulja proizlazi da zna da je njen suprug, odnosno okrivljenik Aleksandru Lošiću posudio neki novac, a ne sjeća se koji je to bio iznos, koji mu novac Lošić nije vratio, a navedenog se sjeća iz razloga jer su se zbog toga svađali. Za sve zna samo po pričanju supruga, pa tako zna da je Lošiću pozajmio novac, sažalio se nad njime, Lošić mu je rekao da mora plaćati alimentaciju i dr., a prepirka između nje i okrivljenika bila je upravo zbog toga što mu Lošić nikada ništa nije vratio. Okrivljenik nije osoba koja bi bilo kome prijetila, a 20 godina su zajedno, te ne zna ništa o tome da bi prijetio Lošiću kako bi mu isti vratio novac.

3.5. Iz ugovora o zajmu zaključenog između okrivljenika i Aleksandra Lošića 17. kolovoza 2019. proizlazi da je okrivljenik kao zajmodavac dao u zajam, a svjedok-žrtva kao zajmoprimac primio u zajam 24.000,00 kuna, koji se iznos beskamatno zajmoprimac obavezuje isplatiti zajmodavcu u roku od 6 mjeseci počev od 17. kolovoza 2019. najkasnije do 17. veljače 2020. prema dinamici: 1.500,00 kuna najkasnije do 17. rujna 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. listopada 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. studenog 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. prosinca 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. siječnja 2020., 16.500,00 kuna najkasnije do 17. veljače 2020. Također, iz istog je ugovora razvidno da će se o svakoj isplati koju će zajmoprimac temeljem tog ugovora izvršiti zajmodavcu sačiniti priznanica, koji je ugovor potpisan

samo od strane zajmoprimca, te je razvidno da je kako za zajmodavca tako i za zajmoprimca unesen njihov OIB.

3.6. Iz zapisnika o zaprimanju kaznene prijave proizlazi da je ista od strane svjedoka-žrtve podnesena kod MUP PUPG, Sektora krim.policije, Službe organiziranog kriminaliteta 08. studenog 2021.

3.7. Iz izvotka iz KE za okrivljenika utvrđeno je da je isti kazneno neosuđivana osoba.

3.8. U obrani na raspravi okrivljenik je iskazao da ostaje pri obrani koju je iznio prilikom prethodnog ispitivanja na ODO u Rijeci, te je prilikom izvođenja dokaza pod točkom 3.5. obrazloženja, odnosno čitanjem ugovora o zajmu sklopljenog između okrivljenika i Aleksandra Lošića od 17. kolovoza 2019., iskazao da je točno da je Aleksandru Lošiću na temelju tog ugovora posudio 24.000,00 kuna, a nije se potpisao na isti ugovor jer je vjerojatno u tom trenutku to zaboravio učiniti. Sjeća se da se Lošić potpisao na ugovor, koji je na sastanak s njim došao vozilom marke WV golf 5, te su se našli u restoranu Morčić na Hostima, popili kavu, sklopili taj ugovor o zajmu, time da mu je novac predao kada je potpisao ugovor.

3.8.1. Prilikom prethodnog ispitivanja okrivljenik poriče počinjenje kaznenog djela stavljenog mu na teret, iskazujući da kada se našao s oštećenikom u kafiću, posudio mu je novce, te mu nije prijetio, a cijelo to društvo odnosno prijatelji kojima je posuđivao novac zna da kockaju, te mu nitko od njih ništa nije vratio, a svi su oni i od drugih posuđivali. Oštećenik mu također nikada nije vratio posuđeni novac, govorio je da je primio plaću te da će vratiti, pa da mu plaća nije sjela, pa da kada dođe u RH da će vratiti. Nikada istome nije prijetio ili izazivao strah zbog povrata novca. Novac je istome posudio, ali ne s kamatom, koliko je dao toliko je i tražio nazad, te ponavlja da mu isti nije nikada vratio dug. Zajedno su pili kave, a radi na vozilu pauk u centru grada. Oštećenik mu je potom rekao da će mu vratiti dugovano u vidu nafte, da bi ga potom nazvao i rekao da je dobio otkaz. Misli da je do svega došlo jer su njih troje odnosno Nenad, Renato Ribarić i Aleksandar Lošić išli protiv njega, jer mu nisu mogli vratiti posuđeni novac. Oni svi voze šlepere, povremeno se nađu na kavi i nikada nije između njih bilo ružnih riječi. Dakle, oštećenik mu je na kraju rekao da će mu dug vratiti u nafti, da bi mu potom rekao da je dobio otkaz jer je uzeo veliku litražu nafte.

4. Analizirajući rezultate ovako provedenog dokaznog postupka, po stavu ovog suda nije dokazano da bi okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

4.1. Nije sporno da je okrivljenik u inkriminiranom razdoblju pozajmio svjedoku-žrtvi Aleksandru Lošiću određeni novčani iznos, koji je novac okrivljenik istome predao u jednom od ugostiteljskih objekata u Rijeci, o kojoj je pozajmici i sklopljen ugovor o zajmu, što proizlazi iz provedenih dokaza u ovom kaznenom postupku, kao i obrane samog okrivljenika.

4.1.1. Sporno je da li je okrivljenik inkriminirane zgrade, s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist ozbiljnom prijetnjom prisilio svjedoka-žrtvu Aleksandra Lošića da mu isti na štetu svoje imovine vrati dug znatno veći od pozajmljenog mu iznosa novca, na koji bi način započeo ostvarenje kaznenog djela iznude, ali da ga nije dovršio.

4.2. Okrivljenik negira učin djela braneći se da nije počinio kazneno djelo za koje se optužuje, jer iako je svjedoku-žrtvi Aleksandru Lošiću posudio novac, nikada istome nije prijetio niti kod njega izazivao strah zbog povrata novca. Također, okrivljenik tvrdi i da posuđeni novac nije bio uz kamatu, jer koliko je dao toliko je i tražio nazad, time da mu sam Lošić nikada nije vratio dug. Tako svjedokinja Marija Dropulja potvrđuje obranu okrivljenika u tom dijelu, obzirom da je prema njenom kazivanju prepirka između nje i okrivljenika bila upravo zbog toga što mu Lošić nikada ništa nije vratio vezano za posudbu novca istome od strane okrivljenika, time da ista ne zna o kojem se novčanom iznosu radilo. Iako supruga okrivljenika, te je za očekivati da će iskazivati u njegovu korist, sud je istoj svjedokinji poklonio vjeru, obzirom da je očito iskazivala samo o onome što je znala, navodeći da o cjelokupnom događaju zna samo po pričanju okrivljenika, svog supruga. Tako i svjedok Milan Lukić o samom događaju i posudbi novca od strane okrivljenika svjedoku-žrtvi zna samo po pričanju okrivljenika, time da je isti svjedok ustvrdio kako je Lošić dužan na više strana, odnosno da je sklon nevraćanju. S tim u vezi stoje navodi obrane okrivljenika, koji tvrdi da mu je svjedok-žrtva govorio da je primio plaću, te da će mu vratiti posuđeni novac, pa da mu plaća nije sjela, da će dug vratiti kada dođe u RH, potom da će mu vratiti dugovano u vidu nafte, da bi naknadno rekao kako je dobio otkaz jer je uzeo veliku litražu nafte. Tako se okrivljenik brani i da se s Lošićem i prijateljima kojima je posuđivao novac povremeno nalazio na kavi, svi oni voze šlepere, kao što i kockaju. Dakle, iz obrane okrivljenika proizlazi da je pozajmio novac svjedoku-žrtvi Aleksandru Lošiću, ali ne uz kamate, da mu isti nikada nije vratio dugovani iznos novca, kao što istome nije prijetio niti izazivao strah zbog povrata duga.

4.3. Nastavno, prema navodima obrane okrivljenika, kada se našao s Lošićem na kavi u restoranu Morčić na Hostima, istome je predao traženi iznos novca i to 24.000,00 kuna tek kada je sklopljen ugovor o zajmu, koji je ugovor Lošić potpisao, dok je on sam u tom trenutku vjerojatno zaboravio to učiniti. Tako je provedenim dokazom čitanjem ugovora o zajmu zaključenog između okrivljenika i Aleksandra Lošića 17. kolovoza 2019. utvrđeno da je okrivljenik kao zajmodavac dao u zajam, a svjedok-žrtva kao zajmoprimac primio u zajam 24.000,00 kuna, koji se iznos beskamatno zajmoprimac obavezuje isplatiti zajmodavcu u roku od 6 mjeseci počev od 17. kolovoza 2019. najkasnije do 17. veljače 2020. prema dinamici: 1.500,00 kuna najkasnije do 17. rujna 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. listopada 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. studenog 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. prosinca 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. siječnja 2020., 16.500,00 kuna najkasnije do 17. veljače 2020., što bi sveukupno i iznosilo tih 24.000,00 kuna. Također, iz istog je ugovora razvidno da će se o svakoj isplati koju će zajmoprimac temeljem tog ugovora izvršiti zajmodavcu sačiniti priznanica, kao što je razvidno da je ugovor potpisan samo od strane Lošića kao zajmoprimca, kao i da je kako za okrivljenika kao zajmodavca tako i za Lošića kao zajmoprimca unesen njihov OIB. Iz stanja spisa, odnosno osobnih podataka koje je svjedok-žrtva dao na ročištu pred sudom, utvrđeno je da se radi upravo o njegovom OIB-u, što bi značilo da je Lošić očito prethodno dao okrivljeniku svoj osobni identifikacijski broj i potom se vlastoručno potpisao na sam navedeni ugovor.

4.4. Svjedok-žrtva Aleksandar Lošić ne spori da je zaključio s okrivljenikom ugovor o pozajmici, kao što ne spori da bi taj ugovor i potpisao, za koji ugovor tvrdi da je ostao kod okrivljenika i sklopljen samo zato da bi okrivljenik sebe osigurao za onaj dan kada mu je predao novac, što je u svakom slučaju i ocijenjeno kao životno logično da je

okrivljenik isto i trebao učiniti. Međutim, s druge strane svjedok-žrtva tvrdi da se radilo o pozajmici od 15.000,00 kuna, uz kamatu od 20%, a ne od 24.000,00 kuna kako je to navedeno u ranije navedenom ugovoru, u kojem i nije navedena bilo kakva kamata. Također, isti tvrdi da je u tom ugovoru samo bilo navedeno da pozajmljeni novac treba vratiti okrivljeniku u 6 rata, te da nije bilo rokova za svaku pojedinu ratu, što je protivno sadržaju samog ugovora, iz kojeg je razvidno da je točno određen datum povrata svake pojedine rate. Iako je iz istog ugovora razvidno da će se o svakoj isplati koju će zajmoprimac temeljem tog ugovora izvršiti zajmodavcu sačiniti priznanica, prema kazivanju Lošića, kada je vraćao po 3.000,00 kuna okrivljeniku, nisu sačinjavali nikakve potvrde, koje nije niti tražio od okrivljenika. Navedeno je u svakom slučaju ocijenjeno životno nelogičnim, obzirom da je prema vlastitom kazivanju okrivljenika upoznao preko jednog poznanika, što bi značilo da i nisu bili u nekim prijateljskim odnosima, da bi istome bez ikakve potvrde odnosno priznanice učestalo mu vraćajući, kako to sam tvrdi, prvotno isplatio 18.000,00 kuna, a nakon toga svaki mjesec narednih godinu i pol do dvije po 3.000,00 kuna, da bi okrivljeniku u konačnici isplatio 60.000,00 kuna, tvrdeći pritom da niti navedeni iznos okrivljeniku nije bio dovoljan, te mu je rekao da nema kraja plaćanju i da duguje 80.000 kuna, očito preuveličavajući sam iznos novca. Navedeno iz razloga što je na ročištu pred sudom svjedok-žrtva iskazao drugačije, odnosno da je u godinu dana okrivljeniku isplatio 30.000,00 kuna, te da mu je vraćao po 3.000,00 kuna od dana predaje novca, a na upit zašto sada drugačije iskazuje, samo je lakonski odgovorio da na ročištu pred sudom nije iskazivao ništa drugačije nego kod ODO u Rijeci, pokušavajući umanjiti značaj iskaza na sudu navodeći da je okrivljeniku vraćao godinu i pol dana svaki mjesec po 3.000,00 kuna, pa kada je kasnio par mjeseci, te su se našli na Srdočima, a okrivljenik mu rekao da to više tako ne može i da mu mora vratiti zaostale mjesece i glavnica, što bi onda značilo da mu mora vratiti 80.000,00 kuna, ne pojašnjavajući pritom raniju tvrdnju da je okrivljeniku isplatio 60.000,00 kuna. Imajući u vidu sve navedeno, ostaje nejasno zbog čega navedeni svjedok-žrtva pri svemu tome iskazuje i da su okrivljeniku njih troje koji su bili u igri plaćali godinu i pol dana po 3.000,00 kuna jer se radilo o dogovorenoj kamati, prethodno iskazujući samo „mi“, da bi tek na poseban upit suda obrazložio o čemu se radilo. Takav neodređen iskaz svjedoka-žrtve na neki način ide u prilog tvrdnji okrivljenika da misli kako je do svega došlo jer su njih troje odnosno Nenad, Renato Ribarić i Lošić išli protiv njega, jer mu nisu mogli vratiti posuđeni novac, iako između njih nije bilo nikakvih ružnih riječi, time da je ODO u Rijeci prema kazivanju samog Lošića odbacio kaznene prijave tih troje ljudi u odnosu na okrivljenika.

4.5. Vezano za izgovorene riječi iz činjeničnog optuženja svjedoku-žrtvi Aleksandru Lošiću od strane okrivljenika, a koje bi riječi imale značaj ozbiljne prijetnje, iskaz navedenog svjedoka je i u tom dijelu nedosljedan i ne prati vremenski kontinuitet samog događanja kritične zgrade. Navedeno iz razloga, što na ročištu pred sudom iskazuje da kada se našao s okrivljenikom na Srdočima, te su prvotno normalno razgovarali, time da je kasnio samo s isplatom kamata, da bi mu okrivljenik rekao kako to više tako ne može, da bi potom nazvao nekoga na telefon i toj osobi rekao: „Hoću mu sad odmah polomiti ruke i noge ili kasnije“, pa kad je rekao okrivljeniku da radi što hoće, da bi mu isti rekao: „voziš kamion, pa kad te polomim nemoj misliti da ćeš više moći raditi i nemoj misliti da će to tako završiti“, ističući pritom da je taj dan bio samo taj razgovor na telefon. Međutim, prilikom ispitivanja kod ODO u Rijeci navedeni svjedok-žrtva iskazuje da kada su se ponovno našli na kavi u kolovozu, okrivljenik mu je rekao da mu mora vratiti novce, jer će mu u protivnom slomiti ruke, noge, a ako i završi u zatvoru, da će tek onda vidjeti kako je to, da će ga smjestiti u bolnicu, da neće

moći plaćati alimentaciju za dijete, te je okrivljenik tek nakon što mu je Lošić rekao da je preplatio dugovani iznos novca i da više ne može plaćati, nekoga nazvao na telefon i govorio mu na način kao da se njemu samom prijeti, jer je govorio da li hoće da ga taj netko pošalje u šok sobu. Ukoliko bi se i zanemarila ranije navedena nedosljednost u iskazivanju svjedoka-žrtve, a imajući u vidu zaista ozbiljne riječi prijetnje za koje tvrdi da mu je okrivljenik izgovorio i to na javnome mjestu odnosno u kafiću gdje je sasvim sigurno bio prisutan barem konobar, pa ukoliko je okrivljenik pritom izgovarao riječi prijetnje i na telefon, kako to svjedok Lošić tvrdi na ročištu pred sudom, nije životno logično da isti već tom prilikom nije nazvao policiju, a ako ništa drugo da nakon razilaska s okrivljenikom ode u najbližu policijsku postaju podnijeti kaznenu prijavu tog kolovoza, već je to učinio tek 08. studenog 2021. Upravo navedeno na neki način ide u prilog navoda obrane okrivljenika koji smatra da je do svega došlo jer su njih troje, odnosno Lošić, Nenad i Ribarić išli protiv njega jer mu nisu mogli vratiti posuđeni novac, koji je novac u skladu s ranije navedenim ugovorom o zajmu Lošić trebao okrivljeniku vratiti najkasnije do 17. veljače 2020., uz tvrdnju samog okrivljenika da mu isti uopće nije vratio dugovani iznos novca.

4.6. Cijeneći tako kvalitetu iskaza svjedoka Aleksandra Lošića koji je na ročištu pred sudom izjavio da u postupku želi sudjelovati u svojstvu svjedoka-žrtve, a ne oštećenika, sud istome obzirom je u određenim dijelovima iskazivao proturječno, nedecidirano, životno nelogično, te napose nedosljedno, kao i u suprotnosti sa sadržajem ranije navedenog ugovora o zajmu, za kojeg ne spori da ga je sklopio s okrivljenikom, sud istome nije poklonio vjeru, te je njegov iskaz i cijenjen kao nevjerodostojan.

5. Slijedom navedenog, s obzirom na takvu pravnu situaciju u kojoj okrivljenik negira učin djela koje mu je stavljeno na teret, a njegova obrana nije obeskrjepljena niti jednim dokazom provedenim u ovom kaznenom postupku, osim iskazom samog svjedoka-žrtve Aleksandra Lošića, čiji je iskaz cijenjen kao nevjerodostojan iz razloga obrazloženih pod prethodnom točkom, a u odnosu na sadržaj njegovog iskaza ne postoji niti jedan drugi podupirući dokaz, odnosno nema niti jednog personalnog niti materijalnog dokaza koji podupire iskaz samog Lošića, obzirom da nema niti jedne priznanice odnosno potvrde o vraćanju duga okrivljeniku, nema niti jednog svjedoka za to dulje vremensko razdoblje za koje tvrdi da je okrivljeniku davao po 3.000,00 kuna, vezano za dogovorenu kamatu, kao što nema niti jednog svjedoka radi potvrde ozbiljnih riječi prijetnje koje bi mu okrivljenik kritične zgode izgovorio, u ovdje konkretnom slučaju nije moguće s potpunom izvjesnošću utvrditi da bi okrivljenik počinio inkriminirano mu kazneno djelo. Stoga sud ovdje ne nalazi niti da bi postojao zatvoreni krug indicija koji bi doveo do zaključka da bi okrivljenik u inkriminiranom razdoblju odnosno inkriminirane zgode u nakani da se nepripadno materijalno okoristi tražio isplatu od svjedoka-žrtve 80.000,00 kuna, iako bi mu Lošić u cijelosti isplatio pozajmljeni novčani iznos, pri čemu da bi istome izgovarao ozbiljne riječi prijetnje iz činjeničnog optuženja. Navedeno imajući u vidu i da je svjedokinja Marija Dropulja potkrijepila iskaz okrivljenika u dijelu da mu Lošić nije vratio dug, obzirom da su se zbog toga i prepirali, kojoj je svjedokinji sud i poklonio vjeru iz razloga navedenih pod točkom 4.2. ovog obrazloženja, kao i tvrdnju svjedoka Milana Lukića da je Lošić dužan na više strana, odnosno da je sklon ne vraćanju.

5.1. Može se zaključiti kako sud ne nalazi dokazanim da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret, zbog čega ga je valjalo osloboditi optužbe na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08.

6. Odluka o trošku kaznenog postupka temelji se na u izreci citiranim zakonskim odredbama, a kako je okrivljenik oslobođen optužbe, to troškovi kaznenog postupka taksativno navedeni u članku 145. stavak 2. ZKP/08 padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Rijeka, 22. prosinca 2025.

Sutkinja:
Manon Juravić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana ovjerenog primitka iste. Žalba se predaje ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a o istoj odlučuje viši sud.

Dostavna naredba:

1. ODO u Rijeci
2. okrivljeniku Danijelu Dropulji
3. branitelju okrivljenika iz povjerenja Goranu Marjanoviću, odvjetniku iz Rijeke
4. svjedoku-žrtvi Aleksandru Lošiću

Broj zapisa: **9-30887-1b12b**

Kontrolni broj: **0d035-e81de-1f399**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.